

Kapitalizam sezasniva na tvrđenju, da je lični interes najosnovniji pokretač ljudske radljivosti u ekonomiji, a ovaj se održava u ravnoteži slobodnom igrom ostalih individualnih interesa... Kapitalizam je čedo individualizma, – jer da ovog filozofskog pravca nije bilo, ne bi kapitalizam imao podloge na kojoj bi bio izgrađen.

Kapitalizam i marksizam su rođena braća i kao mnoga rođena braća žive u omrazi krvnoj oko nasleđa i prvenstva. I kapitalizam i marksizam su došli iz istog gledanja na svet, individualističkog gledanja: da je ljudska zajednica samo zbir jedinki što je datog trenutka sastavljaju, da prema tome nema svoje zasebne interese iznad interesajedinki, već da je zbir njihovih interesa, njihovih sebičnosti – interes zajednice. Razume se da su oba – i kapitalizam i marksizam – došli u ćor-sokak. Kapitalizam je kontradikcija koja u sebi nosi klice raspada i rasula. On je omogućio, uz izvanredne tehničke tekovine, stvaranje ogromne količine dobara, ali zato je stvorio i tolike suprotnosti, da ceo taj poredak liči na vrlo visoku kulu, uz čije je temelje preduboka jama iskopana.

Kao reakcija na to došao je brat marksizam. Čedo iste misli uzelo je da rešava ekonomske probleme koje je ostavio kapitalizam.

Nevolje savremenog društva potiču iz individualističkog načela, na kojem je, pre 150 godina, definitivno ljudsko društvo postavljeno takozvanom velikom francuskom revolucijom. To načelo je uzelo jedinku ljudsku kao suvereno merilo svih vrednosti, zaboravljajući pritom njen odnos prema vaseljeni, narodu i porodici, zaboravljajući pritom, da bez porodice i bez naroda jedinka ne bi mogla opstati, gubeći iz vida da, samo postavljena u pravilan odnos prema vaseljeni, jedinka ljudska može biti shvaćena.

Okrenuvši tako naopačke poredak, ovaj individualistički princip porodio je materijalizam, kapitalizam ili liberalnu demokratiju, pa je tako došlo do sadašnjeg, materijalističko-liberalističkog i kapitalističkog društva.

Nevolje sadašnjeg društva traže rešenje. I mnogi misle da će to rešenje dati marksizam ili boljševizam. To im se čini neka osobito značajna i duboka revolucija, kao neka duboka reakcija na sadanje nepravde i nevolje. Za te, a i za mnoge druge, biće pravo i veliko iznenađenje, kad čuju od nas da to, u stvari iako je velika pustoš i rušenje, nije nikakva revolucija. To je upravo izdaja revolucije.